

Marie Heřmanová, Michal Lehečka,
Ondřej Špaček, Ludmila Wladyniak
Pravidla vkusu

Host, 2024, 264 stran

TEXT ANETA KOHOUTOVÁ

HODNOCENÍ 70 %

Kniha Pravidla vkusu pátrá po tom, jak se společnost rozhoduje, co je v kultuře hodnotné, odkud pochází pověstný dobrý vkus a kdo ho vlastně určuje. Na doširoka rozkročené otázky předkládá informačně výživné a dobře vyargumentované odpovědi, ale zároveň se točí v kružích vlastních akademických postupů.

Téma vkusu proplová rozsahem jako všeobjímající esence, do které je možné zařadit takřka cokoli od umění a kulturu přes zařízení bytu po sport. Autoři už v první kapitole upozorňují, že nejenže nelze přesně definovat samotný vkus, ale je těžké určit i jeho vrstvy a hranice, ať už estetické, politické či morální.

Skrze obrat od otázky „co je to vkus“ k „jak vkus utváříme a interpretujeme“ se autorům otevírá prostor pro termíny jako sociální podmíněnost, kulturní kapitál, autenticita či hierarchie. Pro mě kniha nabízí dvě teze, ve kterých poznávám nejen sama sebe, ale i své okolí. První pojmenovávám Ironičtí všežravci, jde o kulturní elity, které používají ironii místo pohrdání a projevů nadřazenosti, jimiž dříve tato vrstva vyjadřovala svůj postoj ke vkusu jiných. Druhá se týká role veřejného prostoru a vkusu, kde si ze svých odborných pozic autoři pohrávají s urbanistickou myšlenkou „města pro lidi“, ale zároveň jedním dechem poukazují na unifikované pojetí termínu člověk, potažmo společnost, čímž rozvíjí paradox, že města se staví pro všechny a zároveň pro nikoho.

Pravidla vkusu jsou přeplněná informacemi a odbornými termíny. Chybí prostor pro oddechnutí, a hlavně osobní vhled autorů, který by přerušil tok akademických odkazů a příkladů.

Pe
Igr
Ho
TEX
HO

Že
dí
jak
a z
den
pře
byl
kni
tilo

Pří
dar
kon
dob
zač
tiv
na
níc
zar
Pří
si s
je j
cit,
nic
kte
pře

Poc
nos
a k
lism
a m
kdy
kdy
bez